

У НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 22. АПРИЛА 1879.

ПОЗОРИШТЕ

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази свагда о дану сваке представе на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 н. месечно. — Претплатата се шаље Корнелу Јовановићу, који се из љубави према позорнику пријима да разашље овај лист.

ПУТ У СИБИРИЈУ.

ОД САХЕР-МАЗОХА.

(Свршетак.)

Фрожер се повуче у неки закутаč, па почне плакати. На миг официров изиђу војници, што су Фрожера чували, и гласник, на поље из кобеле. Официр приступи глумцу и рече му тихо: „Пријатељу! Праштам се с вами. Ово је прва штација за Сибирију, и ту престаје моја служба. Други ће вас официр пратити даље. Пре свега ваља да се прихватите јелом. Свака двадесет и четири сахата добијајете мало да једете. Њутите и не говорите ништа, јер бисте лако могли изгубити главу. Будите у свему послушни, јер бисте иначе само отештали своје стање, а никако поправили.“

Фрожер седне брзо за чинију, па почне јести из ње, али му се сузе помешаше с кашом.

„Само да ми је знати, шта сам скривио,“ — јадаше се он.

„И ви се још сумњавате?“ — запита га официр. „А зар нисте увредили цара?“

„Ја? Цара? Ax! сећам се!“ — повиче глумач; „па за ту луду шалу —“

„Шала та није баш била луда,“ — рече официр; „јер она не би цара тако ранила, да у њој нема жаобе од истине. Ви знate Павла, он никад не заборавља, никад не прашта. Предајте се даље своме удесу и реците ми, да ли могу што учинити за вас у Петрограду.“

„Проговорите цару коју добру реч за мене,“ — рече Фрожер.

„То бих могао платити главом,“ — прекиде га официр; — „али можда имате новаца, или адичара, које бих могао сачувати за вас, док се не вратите.“

„Ja ћу се dakле vratiti!“ — викне Frожер, a na srcu mu malo odlažnu. „Rećite mi bar

докле ћу живити у прогонству у тој проклетој Сибирији?“

„Три године; дуже нећете живити у прогонству.“

„Три године! Ужасно!“ И Фрожер поче опет јаукати и плакати, али војници се опет појавише, свезаше му очи и метнуше га на саонице.

Пут се опет настави.

Фрожер је плакао дотле, докле није најпосле заспао, као оно што бива код југунасте деце. Кад се пробудио, створио му се пред очима опет онај исти призор, што га је оточи видио: сељачка колеба, лојана свећа, чинија с кашом.

„Дакле сам опет за један дан хода даље од Петрограда,“ — мишљаше јадник жваљући кашу.

И још један пут се понови возидба, и још један пут га уведоше опет у неку колебу, где се прихвati чемерним јестивом.

Кад су се саонице по четврти пут зауставиле, рече јадник за се: „To је ваљда већ четврти дан, како путујем. Само да ми је парченце хартије, да сваки дан забележим једним потезом, али немам ништа код себе, па ни новаца! То је ужасно!“

Али овога пута га склонише војници са саоница, па га нису водили, него су га носили и метнули на неку дрвену клупу. Но ту, у место да му одреше очи, свезаше му војници руке.

„О боже милостиви! Шта радите са мном?“ — викао је Фрожер.

Никаква одговора.

Здераше с њега хаљине и кошуљу. Три хладне цеви од пушака наслонише му на груди.

„О боже! О боже!“ — стењао је сиромах глумач.

„Пали!“ — командоваши неко оштрем гласом.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

52. ПРЕДСТАВА.

У ПРЕТПЛАТИ 36.

ПРЕ ПОЛАСКА ПОЗОРИШНЕ ДРУЖИНЕ НА ПУТ

 ПРЕТПОСЛЕДЊА ПРЕДСТАВА.

у НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 22. АПРИЛА 1879.

Први пут:

ДРАГИ УЈАК.

Шала у 4. чина, написао Рудолф Кнајзел, с немачког превео П. Ј. Мостић.

О С О В Е:

Август Хелборг, лутерански свештеник у једној варошици.	Ружић.
Елиза, његова жена	С. Максимовићка.
Анчица, њезина рођака	М. Рајковићка.
Бертолд Ајхман, шумар	Лукић.
Цорнбок, саветник	Марковић.
Лотика, куварица	Б. Хадићева.
Карло, келнер, куваричин заручник	Добриновић.
Аманда	Л. Хадићева.
Хенфлинг, пркењац	Рајковић.

Догађа се у кући пасторевој, у варошици близу Берлина.

У понедељник 23. априла пре поласка позоришне дружице на пут последња представа, а први пут: „Милион.“ Шаљива игра у 4. чина, написали Лабиш и Делакур, првео Н. Н.

Умољавају се поштовани претплатници, да би изволели исплатити што ко од њих дугује у име своје претплате у трговини браће М. Поповића.

ПОЧЕТАК У 7 И ПО А СВРШЕТАК У 10 И ПО САХАТА.